

Treballs al laboratori del Clínic, on es confirmen els casos de coronavirus ■ O.DURAN

Continua el degoteig de casos de coronavirus

Un noi de 22 anys que havia estat a Itàlia, nou infectat a Catalunya

El laboratori del Clínic, on es detecta el virus, pot fer fins a 300 proves al dia

La malaltia arriba a Sud-amèrica i ja s'ha estès per tots els continents

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 27 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15283 - AVUI / Any XLII. Núm. 14153 - EL PUNT

Els presidents Torra i Sánchez intercanviant unes paraules moments abans de l'inici de la primera reunió de la taula de diàleg celebrada ahir a La Moncloa ■ EFE

A molta distància

DIÀLEG • Les dues parts es reuneixen per primer cop reconeixent que hi ha un conflicte polític i unes posicions molt allunyades **CALENDARI** • Es farà una reunió mensual, la propera, al març, a Barcelona

NACIONAL

P11

Fiscalia demana al Tribunal Suprem la inhabilitació exprés de Torra

Demana que no admeti el recurs del president i que refermi la condemna sense estudiar-ne els arguments

NACIONAL

P18

Front comú a les dues bandes de la Tordera pels efectes del 'Glòria'

Sis ajuntaments, tres de la Selva i tres del Maresme, critiquen la Generalitat i l'Estat perquè se senten desatesos

Concerta visita a:
info@bleconomistes.com

BL Economistes, S.L.P. Som el teu suport

- Assessorament fiscal
- Confecció dels impostos trimestrals i comptabilitat
- Constitució de societats, alta a Hisenda de societats i autònoms
- Atenció de requeriments, revisions i inspeccions d'Hisenda
- Laboral
- Declaracions de renda de les persones físiques

30 anys d'experiència

C/ Barcelona, 12-14, 2n 2a - 08301 Mataró - T. 937 551 455
www.bleconomistes.com

180177-12201500

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Emili Gispert

La taula

Una taula pot servir per a tot. O per a res. Hi ha tantes accepcions de taula, hi ha tantes taules, hi ha tantes maneres d'entendre una taula,

de fer una taula, de participar en una taula, que qualsevol interpretació és possible. Cadascú s'arrapa a la que més li convé. Taula de salvació. Taula rasa. Joc de taula. Cap de taula. Taula rodona. Joc de poques taules. Taula d'acordar. Taula de canvi. Taula periòdica. Taula d'operacions. Taula de negociació. Taula de salvació. Taules de la llei. Taules... La saviesa popular, amb profusió de dites i frases fetes, ens aconsella que a la taula i al llit, al primer crit, i ens adverteix que a la taula d'en Bernat, qui no hi és, no hi és comptat. Doncs, això!

La taula que ens té ocupats, que ahir es va reunir per primera vegada, encara no sabem si és de diagnòstic, de diàleg o de negociació, que són coses diferents. Arriba un any, dos mesos i quatre eleccions després que Pedro Sánchez s'aixequés de la de Pedralbes, el desembre del 2018, per allò del relator. Ara no es posen d'acord pel mediador, però s'insten a fer-ne una cada mes. Ja ho veurem. Sabem que la d'ara és àmplia, massa àmplia per ser resolutiva, i un pèl estreta, si fem cas de les imatges de La Moncloa. Abans de reunir-se ningú en sabia l'ordre del dia i les parts hi anaven afegint participants i s'anaven repartint retrets, prova que el grau de confiança amb què s'aborden les converses és perfectament descriptible. Com descriptibles són, també, les expectatives d'èxit de les dues parts. "Allò important és assegurar-ns", es diu des de la part espanyola, i des de la catalana s'insisteix que hi reclamaran la fi de la repressió, l'amnistia i el dret a l'autodeterminació.

Amb tothom més pendent del protocol que del contingut, la taula és, de moment, una imatge. Si es vol, la icona del *seat and talk*, gràcies a una escenografia cuidada fins a l'últim detall que va precedir tres hores de reunió en què en un debat "franc i honest", en paraules del president Torra, es van posar de manifest les grans discrepàncies sobre l'origen del conflicte i la manera d'abordar-lo. Amb un govern espanyol condicionat per la necessitat d'aprovar els pressupostos i amb la representació catalana mirant-se de reüll tot esperant les eleccions, la taula tindrà continuïtat. La propera cita, al mes de març, a Barcelona. Els fets, més enllà de les imatges, ens diran de quina taula parlem.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Sobre la por

Em vaig trobar fa poc amb un amic per parlar de cine i de la vida, cosa que vam fer llargament sense estalviar-nos de passar pel tema del coronavirus, que va fent-se recurrent en totes les converses. Ell em va comentar que el virus de la sida va propagar-se en el món occidental (a l'Àfrica ja havia matat molta gent i continua fent-ho, mentre que, entre nosaltres, no s'hi va començar a actuar decididament en contra fins que es va veure clar que no només afectava "maricons i picotes") a la mateixa època, als anys vuitanta, de les polítiques reaccionàries i l'economia ultraliberal dels governs, tan influents, de Reagan i Thatcher. Van ser uns temps de discursos moralistes en contra de la llibertat sexual i de por a l'altre com a possible portador contagiós d'una malaltia que alguns consideraven un càstig diví. Ho he escrit en passat, però, des d'aleshores, creant-se una mena de present continu, no han deixat de propagar-se virus que han activat els mecanismes de la por, mentre que en el món occidental no han fet res més que ressorgir i créixer els moviments

“No han deixat de propagar-se virus que han activat els mecanismes de la por, mentre que en el món occidental no han fet res més que ressorgir i créixer els moviments xenòfobs

xenòfobs i excloents que criminalitzen aquells que puguin arribar d'altres llocs considerant-los portadors de tota mena de mals i malalties.

Vam reconèixer amb el meu amic

que ens fa por que, a partir de les notícies de com es va propagant, el coronavirus ens pugui afectar en la mesura que pot afectar a tots sense que ningú en sigui immune. Això vivint en la paradoxa que, encara que els mitjans de comunicació no facin res més que parlar-ne i d'aquesta manera potser també contribueixen al pànic, no tenim gens clar que estiguem vertaderament informats (si això és possible) del tema. En tot cas, davant de la, més que anunciada, possibilitat que l'OMS declari que el coronavirus és una pandèmia, considerant-ne l'alta capacitat d'infecció i la fàcil transmissió d'un lloc a l'altre potenciada per la facilitat de desplaçament en el món globalitzat, vam compartir una altra por: que aquest virus multipliqui les formes de control, justifiqui la limitació o la prohibició de les concentracions, entre les quals les manifestacions de protesta, barri encara més les fronteres i potenciï el racisme. És a dir, la por a aquella por als altres que ens fa feixistes. Això sense oblidar que les farmacèutiques sempre acaben traient profit dels virus i de la por.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/kugnxu>

A la tres

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat

Català a l'atac

Fa uns dies, Gala Pin, exregidora dels comuns a l'Ajuntament de Barcelona, feia burla a les xarxes socials sobre el català. Evidentment, ho feia en castellà. "Jo cada matí m'asseguro d'agafar els pronoms febles abans de sortir de casa i els poso a la bossa. I practico la vocal neutra davant del mirall en sortir de la dutxa, però, tot i així, crec que no *cola*", assegurava Pin. Tota una declaració d'intencions feta en plena polèmica, empenya pels mitjans espanyols, per la intervenció al Parlament de la diputada i alcaldessa de Vic, Anna Erra, sobre la necessitat de no canviar de llengua malgrat que ens pugui semblar que el nostre interlocutor no la pugui saber.

La intervenció burleta de Gala Pin, en principi una persona progressista i oberta de mires, no va ser l'única que, des de posicions de l'esquerra, va utilitzar la tempesta sobre Erra per posar-hi cullerada.

“Una exregidora dels comuns fa burla del català. Què els molesta? Que lluitem pels nostres drets lingüístics?”

Però una cosa és discutir si el discurs de la diputada osonenca va ser encertat en els termes i l'altra és aprofitar el cas per bregar de nou contra la normalització lingüística i, sobretot, contra tots aquells que consideren que el català continua en perill, està minoritzat com a llengua d'ús en molts àmbits de la societat i que calen encara més accions des del govern i des de la

societat catalana per aconseguir que els drets dels catalanoparlants siguin defensats a tots nivells.

Aquestes posicions de menyspreu de la llengua són el resum de tot allò que pensen molts a l'Estat i a Catalunya des de fa anys, que el català fa nosa, que no cal esmerçar-hi tants esforços i que, en definitiva, quina importància té que els judicis, el cinema o els productes als supermercats no siguin en català, si tots entenem el castellà. I sobretot que tots aquells que tot el dia empenyen pel català són, en general, "uns pesats" que farien bé de defensar altres drets més importants.

Uns pesats, sortosament, a qui ningú podrà impedir que lluitin fins al final per aconseguir allò de què gaudeix qualsevol ciutadà europeu, que és viure plenament en la seva llengua. No desistiran, no desistirem, malgrat les seves burles i els seus menyspreus. Ans el contrari. Català a l'atac!

De reüll

Anna Balcells

Lliçons virals

Diu la gent que afronta les dificultats amb esperit de superació que les crisis són oportunitats per aprendre, i la del coronavirus no pot ser cap excepció. La ràpida expansió de la malaltia demostra, a qui encara no ho vulgui veure, que vivim en un món sense fronteres en què el que passa en un punt determinat del planeta acaba tenint efectes a tot arreu, tant si parlem del mercat de peix de Wuhan (Xina) com de les fuites radioactives de Fukushima, dels cracs borsaris, del desplaçament massiu de refugiats... Una altra lliçó

Ara que es debaten tants pressupostos, el Covid-19 ens recorda on cal invertir

d'aquesta –ja en podem dir– pandèmia és constatar el poder limitat que té la tecnologia. En temps d'apps, 5G i intel·ligències artificials, encara no tenim a punt la vacuna per erradicar aquest virus desconegut. Al contrari, sovint les xarxes socials fan virals (quina ironia!) informacions falses tan

nocives com el mateix Covid-19. I encara hi afegiria que, quan l'alerta sanitària ens toca de prop, ens hauria de servir per prendre consciència que, malauradament, al món hi ha moltes malalties (Ebola, malària...) que amenacen poblacions desvalgudes sense que això sembli treure la son als que vivim confortablement. I, per acabar, aquesta crisi té també una lectura política: demostra la importància d'una bona gestió de la salut pública i, ara, en temps de discussions de pressupostos públics (a Catalunya, Espanya, la UE...), ens recorda on fa més falta invertir els diners de tots.

Les cares de la notícia

CAP DE VIROLOGIA DE L'HOSPITAL CLÍNIC

María Ángeles Marcos

Sistema autosuficient

El laboratori de virologia de l'hospital Clínic és el centre de referència a Catalunya per estudiar els presumptes casos de coronavirus, i permet que el sistema de salut català sigui autosuficient per determinar si una mostra és positiva o negativa sense necessitat d'enviar les mostres a altres llocs per confirmar-ho.

ESCRITOR

David Nel·lo

Un èxit treballat

El prolífic escriptor, amb una quarantena de títols entre obres per a adults, joves i nens, i uns quants al seu currículum literari, acaba de presentar la novel·la *Les amistats traïdes*, amb la qual ha guanyat el seu últim premi, el Sant Jordi. Està en el seu millor moment, gràcies a una bona feina.

DIRECTORA DE L'ANIMAC

Carolina López

Memòria animada

La 24a edició de l'Animac, la Mostra Internacional de Cinema d'Animació de Catalunya, s'inaugura aquesta nit a Lleida i, fins al proper diumenge, s'hi podran veure 219 curtsmetratges i 35 peces audiovisuals, una part important de les quals tenen a veure amb la memòria històrica.

EDITORIAL

La calma és necessària

El primers casos confirmats de coronavirus a Catalunya són la constatació del que els epidemiòlegs i els experts de l'OMS ja havien avisat sobre l'expansió inevitable del virus. Era només qüestió de temps que aparegués també aquí i, per tant, el més important és estar preparats per donar-hi la resposta adequada tant en termes de tractament mèdic com pel que fa a les mesures de contenció d'aquesta expansió. En aquest sentit, és aconsellable fugir d'un pànic o una histèria injustificats i conservar la calma, seguir de prop la informació rigorosa que donen els experts i confiar en el sistema de salut.

No és una confiança cega, perquè Catalunya té un sistema públic de salut qualificat, amb bons professionals i infraestructura suficients per afrontar aquest tipus d'alerta sanitària, i els seus responsables ja fa molts dies que han activat les alertes que han permès detectar i confirmar els dos primers casos de persones afectades pel coronavirus, tots dos relacionats amb viatges recents a Itàlia, per tractar-los mèdicament i per aïllar i monitoritzar les persones que hagin pogut estar-hi en contacte i tinguin un risc més alt de contagi.

La informació, transparent, exhaustiva i sobretot rigorosa, sobre l'evolució d'aquesta crisi i sobre com actuar per prevenir o per fer front a una infecció és una eina fonamental. La responsabilitat del Departament de Salut és posar en marxa els canals oficials per donar aquesta informació, cosa que ja ha fet, i la dels ciutadans és seguir les seves recomanacions, evitant informar-se a través de mitjans de comunicació alternatius, generalment privats, que busquen l'audiència a través del sensacionalisme, en comptes del rigor imprescindible per afrontar aquesta situació d'alerta sanitària.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Judici sense causa

Jordi Cuixart i Carme Forcadell tanquen la fase de declaració dels encausats en el judici de l'1-O, en què s'ha desmuntat l'acusació.

10
anys

Més inseguretat

Els Mossos d'Esquadra calculen que els delictes s'han disparat del 20%. Busquen els assaltants que van trotejar dos agents.

20
anys

Divisió al País Basc

El País Basc manifesta contra ETA dividit i enmig d'una forta tensió. Les consignes llançades converteixen les marxes en un plebiscit sobre Ibarretxe.

Full de ruta

David Brugué

Una nosa arran de mar

El Port de Barcelona va decidir ahir que ja n'hi ha prou. Que l'Imax desapareixerà de la façana marítima de la Ciutat

Comtal. Fill de la Barcelona postolímpica, el cinema es va inaugurar el febrer de l'any 1995. Era el primer Imax integral del món, en un edifici on es combinaven dues pantalles gegants i tres sistemes de projecció diferents. Tenia una capacitat d'entre 400 i 440 butaques i les sales estaven dissenyades en forma d'amfiteatre amb un angle de 45 graus per facilitar la visualització. El que era tecnologia puntera ràpidament va tenir acceptació per part del públic, àvid de noves experiències tecnològiques en un moment en què la indústria tot just començava a florir. En aquell moment, probablement va ser un encert. Un edifici punta que combinava amb l'Aquàrium, el Maremàgnum, els cinemes del complex i tot de restaurants i que permetia que Barcelona tornés a mirar al mar. Però tota bombolla tendeix a desinflar-se, i el

Sobre els cinemes Imax només s'ha decidit que aniran a terra, però de l'ús del terreny no se n'ha dit res. Durant un temps indefinit al complex del Maremàgnum hi haurà un descampat

que va néixer com un avenç en la qualitat del so i de la projecció ràpidament va quedar desfasat. Si a això se li suma una crisi econòmica tremenda, el futur dels cinemes estava sentenciat, com va passar el 2014, quan va tancar portes.

Han hagut de passar sis anys des de llavors perquè es decideixin a fer-hi alguna cosa. Mentrestant, l'edifici ha estat ocupat, s'ha degradat i ha donat una imatge com a mínim poc atractiu per a veïns i visitants. Només s'ha decidit que anirà a terra, però del futur ús del terreny no se n'ha dit res. En altres paraules: durant un temps indefinit al complex del Maremàgnum hi haurà un descampat. Cert és que l'edifici era una nosa arran de mar. Però tenint en compte que els cinemes tradicionals del Maremàgnum també han abaixat la persiana, potser caldria fer un replantejament de la façana marítima de la ciutat, més enllà del que va plantejar la Barcelona ja llunyana de Pasqual Maragall.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

La degradació de Cs

Fer de diputat al Parlament de Catalunya em permet observar des d'un escenari privilegiat la descomposició política de Ciutadans. Les intervencions d'alguns dels diputats de Ciutadans sempre han sigut extemporànies, forassenyades, plenes d'insults i exabruptes. Una barreja de mal màrqueting polític i de frases pseudoenginyoses. Una intervenció típica de Ciutadans sol incloure algunes de les seves dèries i manies: "ambaixades", TV3, l'escola catalana i que els independentistes som etnicistes i racistes. És igual si el debat és sobre el port de Palamós, el pressupost d'educació o sobre els infants i adolescents migrats, el debat acaba gravitant cap a una d'aquestes dèries.

ELS ESPECTACLES d'Arrimadas al Parlament i al Congrés dels Diputats són només la punta de l'iceberg d'un comportament col·lectiu i organitzat. I anem a més, ja que davant les eleccions vinents les enquestes preveuen que Ciutadans tindrà un resultat

electoral desastrós. Això provoca que molts dels diputats del grup participin en una escalada de despropòsits per tenir rellevància, destacar sobre els seus companys i entrar en la competència pels pocs escons de Ciutadans per a la legislatura vinent. I és entre els diputats de Ciutadans que poden aspirar a dirigir el partit a Catalunya que el comportament és encara pitjor. No entraré a citar noms concrets, perquè bàsicament el que busquen aquests diputats i diputades és que parlem d'ells per guanyar prestigi en la seva competició interna de veure qui és la persona que pot fer l'exabrupte guanyador. Només citaré una de les pitjors de les pràctiques: han aprofitat mostres de condemna i solidaritat per l'atemptat d'extrema dreta a Alemanya per intentar associar el president Puigdemont, i de retreure tots els partits excepte ells, amb el nazisme. Fins i tot utilitzen el terrorisme a Alemanya per fer demagògia.

NO NEGARÉ QUE ALGUNS dels diputats i

diputades del grup de Ciutadans intenten fer una tasca constructiva i legítima d'oposició, però són una minoria i la seva feina queda tapada pel soroll dels seus dirigents i portaveus i de la dinàmica general del grup. És bastant repulsiu que la cursa interna entre els dirigents de Ciutadans es traslladi al Parlament en aquesta competició de qui la diu més grossa i qui aconseguix un tall televisiu de 10 segons fent l'exabrupte més extemporani.

VULL ACABAR AMB una autocrítica: els diputats i els polítics en general ens hem cregut que tot això de la política és relat, elaborar missatges curts fàcils de fer virals i de moure en xarxes. Ciutadans porta a l'extrem aquesta tendència, rebaixant el debat polític a pur fang, però si la resta de polítics no haguéssim abandonat la capacitat de matisació, en reconèixer la part de raó que poden tenir els altres projectes polítics, Ciutadans no podria fer el seu espectacle. Tal vegada, ens ho hauríem de plantejar tots una mica.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

En defensa de l'alcalde de Vic

■ Penso que la diputada de JxCat i alcaldessa de Vic, Anna Erra, té tota la raó quan, per tal de defensar al Parlament el programa lingüístic *No em canviïs la llengua*, va dir que s'ha de conscienciar els catalans "autòctons" perquè posin fi al costum de parlar sempre en castellà a aquelles persones que "pel seu aspecte físic o el seu nom no semblen catalanes".

És ben cert que la majoria dels qui parlem normalment en català canviem de llengua quan ens adrecem a una persona que per la seva aparença física no "sembla" catalana, generalment per una qüestió de comoditat davant la possibilitat que no ens entenguin.

Per tant, si el que es vol és potenciar l'ús social del català, en general, i especialment el seu ús per part d'aquelles persones que no són autòctones, aquesta proposta sembla,

doncs, del tot raonable i justificada.

Se li hauria d'exigir, però, que s'hagués expressat millor no fent al·lusió a uns trets físics suposadament no catalans, perquè la població catalana és cada vegada més diversa i mestissa, o bé que hagués utilitzat l'expressió els "catalano-parlants" en lloc dels "catalans autòctons", perquè aquests parlen avui dia majoritàriament en català i en castellà. Ara bé, d'aquí al fet que els partits de l'oposició qualifiquin les seves paraules de "racistes", hi va un bon tros, perquè, al meu parer, no hi ha cap voluntat manifesta de discriminar lingüísticament ningú per raó del seu origen ètnic, religiós o social, ans al contrari, perquè el que justament es pretén és tractar els immigrants o estrangers igual, des del punt de vista lingüístic, que els "catalans autòctons".

I que, a sobre, un partit com Ciutadans sigui qui l'acusí de voler "dividir i estigmatitzar" els

catalans per la llengua amb què parlen, quan aquest partit, tot i el seu suposat bilingüisme, no ha fet altra cosa que marginar el català, utilitzant només el castellà en tots els seus actes i intervencions polítiques importants per tal d'identificar així aquesta llengua amb la Catalunya "constitucionalista" i "antinacionalista" (catalana, és clar), doncs, la veritat, fa riure per no dir res pitjor.

JOSEP VILÀ BATLLE
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

Meridiana resistirà

■ Ara sembla que s'ha obert la veda contra el tall de l'avinguda Meridiana de Barcelona, argumentant tot tipus d'aspectes (econòmics, seguretat, etc.) exagerats / distorsionats, i com a exemple tenim les declaracions de Colau, Batlle, Collboni, etc. Nosaltres, els que ens manifestem diàriament en aquest punt, som conscients que no soluciona-

rem res, però, com molt gràficament ens va dir Lluís Llach, som una espelma que vol recordar la injustícia que els ciutats polítics, al costat de molts més i, també, bona part de la població, han assumit i normalitzat.

Últimament, en obrir-se aquesta veda (magnificada per *La Vanguardia*), ha augmentat exponencialment el nombre de *visitants* unionistes agressius i provocadors; però si una cosa tenim present és que som gent de pau, i no caurem en provocacions que busquen donar arguments als del 155 i als comuns. Som pocs, hauríem de ser molts més, però, encara així, al costat de les múltiples manifestacions que es realitzen per tot el nostre país, volem mostrar que la nostra activitat la fem perquè ells no fan el seu treball de manera ètica i moral.

AMADEU PALLISER CIFUENTES
Barcelona

La frase del dia

“Entre Sánchez i Torra mai no hi haurà una negociació entre iguals, perquè una administració controla l'altra”

Artur Mas, EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Julià de Jòdar. Escriptor

Institucions i poble organitzat

A mitjan 2014, uns mesos abans que se celebrés la consulta del 9-N, l'equilibri entre l'autonomia del moviment popular cap a la independència i les institucions era una qüestió clau que van recollir els quatre escenaris dissenyats per la II assemblea general de l'ANC a Tarragona (abril).

EN ELS DOS PRIMERS escenaris: a) el referèndum es faria de forma més o menys tolerada i amb estabilitat i fiabilitat suficients; b) el referèndum es faria amb l'oposició total de l'Estat: no tothom podria exercir el dret de vot en condicions habituals dins un procés electoral normal. En tots dos escenaris, es tractava de dur a terme un referèndum vinculant i, arribat el cas, unilateral. Que es fes o no, depenia de la iniciativa del poble autoorganitzat a través de les seves organitzacions (ANC, entitats cíviques i culturals, sindicats, etc). En aquest supòsit, l'equilibri es decantava per l'autonomia del moviment popular cap a la independència a través de la mobilització directa i l'autoorganització.

EN ELS ALTRES DOS ESCENARIS: c) el govern de la Generalitat considerava que no es podia celebrar el referèndum, perquè la situació no ho permetia i no hi havia el clima de llibertat ni les garanties suficients; d) la consulta no es feia perquè la Generalitat havia estat políticament i jurídicament intervinguda per l'Estat espanyol. Segons aquests escenaris, el moviment popular cap a la independència perdria la iniciativa en favor de les institucions. En el cas c), admetent unes eleccions anticipades, amb caràcter de plebiscitàries, en substitució de l'expressió directa del poble, i en un marc jurídicopolític emanat de la legalitat espanyola. En el cas d), confiant la declaració unilateral d'independència als representants democràtics de la majoria incontestable dels ciutadans catalans (As-

semblea de càrrecs electes: diputats del Parlament dissolt o no, diputats catalans al Congrés espanyol i alcaldes de municipis que donaven suport al procés). L'equilibri es desplaçaria, doncs, cap a les institucions, mentre el poble mobilitzat i autoorganitzat perdria pistonada.

LA DISCUSSIÓ ESTRATÈGICA d'aquell full de ruta de l'ANC exigia triar entre l'autonomia del moviment popular cap a la independència o la seva subordinació a la política institucional. Una política d'unitat per la base s'hauria de decantar per la primera línia, que implicava de fet la subordinació política respecte a la legalitat espanyola en defensa del dret a l'autodeterminació. Aquesta línia hauria desembocat, sens dubte, en una crisi del sistema de partits del Principat i amb les posicions intermèdies força minvades. Finalment, la presidenta de l'ANC, així com la d'Òmnium, van entrar a formar part de les llistes de Junts pel Sí a les eleccions de 2015, i l'equilibri es va decantar, defi-

“La discussió estratègica a l'ANC exigia triar entre l'autonomia del moviment popular o la seva subordinació a la política institucional”

nitivament, per les institucions.

UN APARTAT SIGNIFICATIU que no abordava l'ANC era el de Països Catalans. En el fons, era una actitud coherent amb els escenaris esmentats, que depenien més que no sembla de la posició espanyola. La introducció de c) i d) implicava que, d'entrada, admetíem que la sortida lògica a la negativa espanyola de fer referèndums no passava per la insubordinació política del poble organitzat. Aquests escenaris ens subordinaven, doncs, tant a la legalitat espanyola com a la tàctica dels partits del Parlament català, repartint a l'hora de deixar a mans del poble la iniciativa real del procés. Conseqüentment, tant l'ANC com les institucions consideraven, implícitament, que la situació de la resta dels Països Catalans queia dins la legalitat espanyola i que ja se les apanyarien amb ella.

AQUESTA POSICIÓ ignorava que l'estratègia espanyola era —és— una de sola respecte a la nació catalana, amb el tema del genocidi lingüístic com a clau de volta: el que estava passant a les Illes, al País Valencià i a la Franja era l'avis —de *tefabula narratur*— del que ja estava començant a cremar al Principat amb el tema del castellà a les escoles. I aquesta postura de l'estruç feia témer febleses tàctiques que podien acabar en rendicions estratègiques, com la mort de la llengua, decidida “democràticament” des de les noves institucions “independents” per evitar la “fractura social”. D'altra banda, aquesta posició ignorava que les lluites per la llengua i l'escola que s'estaven produint a tota la nació no eren pas —no són pas— mostres d'una resistència ultrancera, sinó exemples de mobilització i autoorganització, que, en els seus justos termes, eren tant o més importants que la de la via principatina. Vulguis que no, encara hi som, en aquesta línia trencada de claudicacions més o menys dialogades.

De set en set

Sara Muñoz

L'estupidesa sí que s'expandeix

Són casos reals. Una nena xinesa s'havia d'incorporar aquesta setmana a una escola catalana. La família de la menor

ha fet una carta, que el centre ha fet arribar a les famílies, anunciant que la nena es quedarà quinze dies confinada a casa per garantir que no és portadora del coronavirus. Desconec què li han explicat a la menor, com si la discriminació que amaga un tancament (avalat pel que sembla per una àmplia majoria) no fos ja tota una atrocitat. A les farmàcies s'han esgotat les mascaretes, els gels hidroalcohòlics i, en molts casos, fins i tot els termòmetres. Una

A quin ritme s'encomana el coronavirus? Difícilment serà més ràpid que l'estupidesa

farmàcia va comptabilitzar cinquanta persones en una estona preguntant si tenien mascaretes. Hi ha qui s'interessa per aquest producte i, quan li expliquen que estan esgotades, encara respon amb un “caram, la gent, que n'és d'exagerada”. Un bar regentat per xinesos, en una gran ciutat del país, ha tancat no sense abans penjar un cartell anunciant que es tanquen voluntàriament a casa a fer la quarantena. Assumeixen, doncs, la porció de culpa que sembla que els pertoca per haver nascut a la Xina, o per tenir els ulls ametllats, o perquè viuen en un planeta on abunden els imbècils que els acusen de ser els culpables de la pandèmia. De poc serveix que els professionals del sector sanitari mirin de posar calma enmig de la histèria col·lectiva. No sabem a quin ritme s'encomana el coronavirus però difícilment serà més ràpid que la velocitat a què s'expandeix l'estupidesa.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

La fiscalia vol que el Suprem inhabiliti ja Torra

Demana a l'alt tribunal que no accepti el recurs del president i dicti la fermesa de la pena

Seguiment del coronavirus als hospitals de Catalunya

Salut confirma ja dos casos i amplia els laboratoris on analitzen el COVID-19

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pocs avenços i iconografia d'estat a estat

CITA • Torra i Sánchez acorden que la mesa es reuneixi mensualment però topen entre l'autodeterminació i les propostes “imaginatives” **AVÍS** • “No tenim resposta ni proposta de l'Estat”, avisa el president **FOTO** • Honors d'estat al govern **VOT** • El govern espanyol espera l'abstenció d'ERC per tenir sostre de despesa i JxCat dubta

David Portabella
MADRID

Amb iconografia pròpia de cimera bilateral entre dos estats, amb la senyera i la *rojigualda* compartint l'*atrezzo* de La Moncloa en peu d'igualtat i amb la sala de les compareixences dels Consells de Ministres oberta excepcionalment per a Quim Torra quan històricament només s'obre per als caps d'estat i de govern estrangers o bé per al líder de l'oposició espanyola. Amb la baixa d'última hora del vicepresident segon Pablo Iglesias per una amigdalitis, la sala Tàpies del Palau de La Moncloa va acollir ahir el baptisme oficial de la mesa de governs pactada entre el PSOE i ERC i, després de tres hores de reunió, les dues delegacions van firmar un inèdit comunicat conjunt en el qual acorden “establir les bases del diàleg” i fixar una reunió mensual alternant Madrid i Barcelona per buscar un acord polític “en el marc de la seguretat jurídica”. Però ni l'expressió fetitxe de Pedralbes oculta les distàncies. “Hem reivindicat l'autodeterminació i l'amnistia i no tenim resposta de l'Estat”, avisa Torra.

Després de la primera visita de Torra amb ressò poètic del juliol del 2018, en la qual va ser guiat per Sánchez per veure la font dels jardins de La Moncloa on Antonio Machado es veia amb el seu últim gran amor, la poetessa Pilar de Valderrama, la cimera d'ahir va marcar el salt a la prosa de la resolució del conflicte. “La mesa de governs és un instrument per vehicular una solució i, per això, les parts s'han emplaçat a continuar treballant per impulsar el diàleg, la negociació i l'acord”, diu el comunicat amb els

Els presidents i 'vices' s'aparten i hi tornaran quan hi hagi acords

logotips del govern espanyol i de la Generalitat.

Presidents, ara al marge
A partir d'ara, però, els presidents i els vicepresidents fan un pas al costat i deixen la mesa en mans d'un ministre per decidir i d'Alfred Bosch com a conseller de més rang. Els presidents només es plantejegen tornar a seure a la mesa quan hi hagi acords per

ratificar o bé per avaluar els avenços polítics cada sis mesos. La intenció de les dues delegacions és que l'anomenada agenda del retrobament dels 44 punts es desplaci a poc a poc a l'ordre del dia de la comissió bilateral Estat-Generalitat i que la mesa serveixi per abordar l'abast del conflicte polític.

On l'avenç va ser notori va ser en l'*atrezzo* de la bilateralitat respecte a la cita precedent del desembre del 2018 a Pedralbes. Ahir la vicepresidenta Carmen Calvo i els ministres María Jesús Montero (Hisenda), José Luis Ábalos (Transports), Carolina Darias (Política Territorial), Salvador Illa (Sanitat) i Manuel Castells (Universitats) van oferir el gest de cortesia de baixar l'escalinata i rebre a peu de carrer els homòlegs catalans: el vicepresident Pere Aragonès, el conseller Alfred Bosch (Acció Exterior), Jordi Puigneró (Polítiques Digitals), la portaveu d'ERC Marta Vilalta, el republicà Josep Maria Jové, la diputada de JxCat Elsa Artadi i Josep Rius.

Sala Tàpies de testimoni
El gest diplomàtic va propiciar escenes disteses

d'un passeig dialogat a la vora dels jardins entre l'amfitrió Sánchez i el visitant Torra, però també entre Montero i Josep Rius —excap de gabinet dels presidents Carles Puigdemont i Torra—, entre Ábalos i Vilalta o entre Castells i Elsa Artadi. A la sala Tàpies els esperava una picada d'ullet pictòrica i una taula de vidre com a signe sublimar de diàleg transparent.

“Ens creiem el diàleg”

En la seva compareixença vespertina des de la mateixa sala on s'expliquen els continguts dels Consells de Ministres, Torra es va voler comprometre amb el format de la mesa: “No ens aixecarem de la taula. Ens creiem el diàleg i aquesta és la taula zero.” I va anar més enllà blindant la mesa davant les eventualitats polítiques del futur tant a Barcelona com a Madrid. “Perquè volem resoldre el conflicte volem aïllar aquesta mesa de qualsevol altre fet que pugui afectar-la, ja siguin les eleccions catalanes o els pressupostos espanyols”, va dir Torra.

El president català, però, no oculta que, quan parla del dret a decidir i de l'amnistia per als presos

Pedro Sánchez rebent Quim Torra a la porta de La Moncloa ■ EFE

polítics —“els consensos del 80%”—, al davant seu es fa el silenci al si de la delegació estatal on seuen dos ministres catalans: Illa, en nom del PSC, i Castells, en nom dels comuns. “Hem tingut un debat honest i franc però no tenim resposta a les nostres qüestions”, va lamentar Torra abans d'abandonar Madrid per agafar un vol rumb a Lisboa. On topen sense remei és també en el relator, imprescindible per a Torra i descartat definitivament per Sánchez.

Fórmules imaginatives

El govern espanyol no comparteix que la rèplica a l'autodeterminació sigui el silenci. Saben que les po-

sicions son allunyades i gens coincidents, per això el diàleg és més necessari que mai, per poder construir propostes “imaginatives i creatives”, oferia la ministra d'Hisenda i portaveu, María Jesús Montero, en una compareixença consecutiva a la de Torra. Fonts de La Moncloa van aclarir que per proposta “imaginativa” s'entén una renovació del llenguatge que no impliqui fórmules que sonen velles com ara la reforma de l'Estatut o “el binomi sí o no”. Montero es va felicitar pel fet de trobar al davant un govern que parla amb una sola veu i un compromís unívoc tant si ho fa una veu de JxCat com si ho fa una veu

L'APUNT

Humor de coronavirus

Mayte Piulachs

"Soc jo, obre", "preciós Tenerife" o "on són els antivacunes, que jo els vegi". Són algunes de les piulades provocadores i plenes d'humor del compte de Twitter de Coronavirus, que ahir ja tenia més seguidors (282K) que el compte oficial del Ministeri de Sanitat (271K) i que el del Departament de Salut (45,1K). L'humor és un bon exercici per xafar la guitarra a alarmis-

tes, que han provocat que s'esgotin les mascaretes que no són necessàries per a tothom i gel antisèptic. Llegides i aplicades les recomanacions d'higiene dels organismes oficials, només ens resta veure l'expansió mundial (i esperem posterior control) d'un virus que esberla les bombolles dels més classistes i ens fa a tots igual de vulnerables. I sempre amb humor.

amb un imputat per organitzar un cop a l'estat i amb Pablo Iglesias com a relator del CNI. I tot amb molts llaços grocs i cap línia vermella obrint el mercat a l'autodeterminació, a l'indult a delinqüents", va rebler Casado.

Avui, sostre de despesa

Més enllà de voluntats, el dinamitzador estatal de la mesa és l'afany del govern de Sánchez de superar avui al Congrés una de les primeres votacions clau de la legislatura: la del sostre de despesa, que és el pròleg imprescindible dels pressupostos estatals del 2020. La necessitat que avui ERC s'abstingui és total com en la investidura: amb els 162 vots a favor segurs –del PSOE, Podem, el PNB– i els 152 vots en contra de la dreta, ERC

La sala Tàpies acull el baptisme de la mesa en una cita de tres hores

(13) tornarà a ser l'àrbitre de la votació. El problema és que el sostre de despesa ha estat criticat per Pere Aragonès i la secretària d'Economia, Natàlia Mas, perquè el repartiment del dèficit deixa la Generalitat amb un 0,2% –dues dècimes de d'oxigen que no existien– quan l'Estat es reserva per a ell un 0,5% i, a més, no pagarà els 443 milions del deute a la Generalitat per la liquidació de l'IVA del 2017. "No se sabrà fins a l'últim minut", avisa el portaveu d'ERC, Gabriel Rufián. JxCat, al seu torn, dubta entre el no i l'abstenció mirant de reüll què fa Rufián. Els de Laura Borràs entenen que les dues opcions serien enteses pel votant independentista, perquè una abstenció inicial no compromet el futur vot al pressupost i, si ERC s'absté, el vot en contra permetria a JxCat liderar la major durada amb Sánchez. "Que la mateixa ERC hagi criticat el 0,2% de dèficit ens permet explicar el vot en contra", sosté un diputat de JxCat. ■

Les frases

"Hem reivindicat l'autodeterminació i l'amnistia i no tenim una resposta per part de l'Estat"

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

"Serà un camí difícil però l'ànim és el destí del retrobament entre catalans i de Catalunya i el conjunt del país"

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

"Estem allunyats i el diàleg és més necessari que mai per construir propostes imaginatives"

María Jesús Montero
MINISTRA PORTAVEU

d'ERC. "Sincerament no he trobat diferències de to entre JxCat i ERC", va confessar Montero a pesar de l'evidència que la mesa va ser una eina pactada entre el PSOE i ERC que inicialment era observada amb escepticisme des de JxCat. Montero va voler vestir de normalitat el que no ho era: que Torra parlés

per primera vegada en una sala on ni Artur Mas –l'últim president a parlar des de La Moncloa i no desplaçar-se a la delegació de Blanquerna del carrer Alcalá de Madrid– hi va intervenir el febrer del 2012. "Crec que la sala s'ofereix habitualment de forma gentil als presidents autonòmics i líders internacio-

nals. Crec que sempre és així però no ho puc assegurar", va dir Montero dient la veritat en el segon cas però no en el primer, ja que ni el lehendakari Íñigo Urkullu ha posat un peu a la sala des d'on s'explica el Consell de Ministres.

Si bé els vuit integrants de la delegació catalana ja es van trobar al davant

una baixa per l'absència d'Iglesias, Ábalos es va convertir aviat en la segona baixa i va ser el primer a abandonar la cita al cap de pocs minuts. "És que no he tingut temps de res però crec que sí que hi haurà avenços", augurava el ministre de Transports un cop retornat al Congrés.

Un cop arremangats ja sobre una taula de vidre, la delegació estatal va veure com Jové anotava en la seva Moleskine amb un bolígraf morat amb la cara de Carme Forcadell o com Vilalta lluia un pin de llibertat presos polítics.

Fidel a l'etiqueta del retrobament, Sánchez celebrava el pas d'ahir: "Després de deu anys de des-

acord, greuges i retrets, iniciem el camí de la mesa de diàleg i aquest camí serà un camí difícil però l'ànim del govern és que tingui un destí: el retrobament entre catalans i el retrobament entre Catalunya i el conjunt del país."

En la sessió de control matinal al Congrés, el líder del PP, Pablo Casado, va atacar l'escenografia oferta per Sánchez i va ironitzar sobre si obrirà les finques estatals als presos i exiliats. "Quina serà la pròxima foto? Amb Junqueras i Puigdemont a Quintos de Mora? Amb Otegi a Doñana?", va etzibar Casado a Sánchez. "Accepta seure amb un condemnat inhabilitat i

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president Quim Torra durant la roda de premsa posterior a la primera reunió de la taula de diàleg entre el govern i la Generalitat a La Moncloa ■ EFE / K.H.

Torra lamenta que Sánchez encara no proposi cap solució

■ Les dues delegacions es conjuren per abstenir-se del diàleg dels processos electorals ■ El president es compromet a no aixecar-se de la taula ■ Rebutja l'intent de la part espanyola d'introduir temes sectorials

Emili Bella
BARCELONA

Reunió de tres hores per constatar les distàncies existents i que el govern de Pedro Sánchez encara no ha posat sobre la taula quina és la seva proposta per solucionar el conflicte polític, segons va lamentar ahir el president de la Generalitat, Quim Torra, en la roda de premsa posterior a la primera trobada de la taula de diàleg, celebrada a La Moncloa: "No tenim cap resposta de l'Estat sobre l'amnistia i l'autodeterminació; tenim un compromís de resoldre políticament el conflicte, però encara no sabem quina és la seva resposta, aquest és el desllorigador." Tot i això, Torra reconeix que es tracta de "la taula zero", una primera trobada que ha servit per "posar de manifest la discrepància" i que caldrà aprofundir en el diàleg. En aquest sentit, va do-

narvalor al fet mateix d'haver celebrat una primera reunió, que el comunicat conjunt posterior constata la naturalesa política del conflicte i que qualsevol acord que s'adopti en el si de la mesa "es formularà en el marc de la seguretat jurídica". La part espanyola ja tenia redactat un esborrany en què, en lloc de "seguretat jurídica" deia "en el marc de la llei".

La delegació catalana s'havia preparat perquè el pes de la seva intervenció recaigués en el president i el vicepresident, Pere Aragonès, per no dispersar la reunió, tot i que la llarga durada de la trobada va propiciar que la resta de delegats també hi fiquessin cullerada. Fonts conegudes del desenvolupament de la taula van detallar que la part espanyola intentava en tot moment colar qüestions de gestió del dia a dia autonòmic per desviar l'atenció del nucli

Les frases

“No tenim cap resposta de l'Estat espanyol sobre l'amnistia i l'autodeterminació”

“S'han volgut introduir temes sectorials en el debat, que no menyspreem però que creiem que tenen altres canals”

“Nosaltres no ens aixecarem de la taula, el diàleg ens el creiem, ha de ser honest i franc”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

del conflicte i que el govern anava adjudicant a la carpeta de la comissió bilateral. En la roda de premsa el mateix president va lamentar que els negociadors espanyols volguessin introduir qüestions sectorials en el debat, que el govern no menysprea, però que considera que s'han de vehicular a la comissió bilateral. Les dues parts van acordar que aquest fòrum es posi en marxa i es reuneixi en les pròximes setmanes.

La proposta per resoldre el conflicte és coneguda abastament: l'exercici

del dret a l'autodeterminació, la fi de la repressió (amb una llei d'amnistia i la desjudicialització de la política) i el reconeixement de l'exili i la presó. Les primeres paraules del president van ser per reivindicar que els delegats catalans haurien de ser Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i Marta Rovira. La part catalana va fer la reflexió que la sortida dels presos i el retorn dels exiliats era evidentment important, però que per si sola no resolvia el conflicte polític de fons, que és exercir l'autodeter-

minació.

L'equip de la Generalitat també va plantejar la necessitat d'un mediador: "Era el nostre deure, un mandat del Parlament. Hem expressat la seva conveniència perquè ajudi a aclarir els temes i no hi hagi distorsions en el debat", va explicar el cap del govern. La Moncloa va rebutjar-ho. Aleshores l'executiu català va demanar quin mecanisme de garantia alternatiu oferien, però tampoc no hi van donar resposta.

El president va assegurar que les dues parts s'han

conjurat per aïllar el diàleg del soroll d'unes eleccions –les basques i gallegues se celebraran el dia 5 d'abril i les catalanes no tenen data–, i també de la negociació del pressupost espanyol.

El govern de Sánchez considera que les reunions encetades són amb els representants designats per la Generalitat, no pas per JxCat i ERC, tot i que la delegació catalana està formada també per persones d'aquestes dues formacions que no són a l'executiu. En aquest context, avui s'ha de votar el sostre de déficit al Congrés, primer pas per poder tramitar uns comptes imprescindibles per donar estabilitat al govern de coalició socialista i de Podem. Torra va voler desmarcar la taula de la posició que prenguin JxCat o ERC en la votació d'avui, mentre que la portaveu del govern espanyol, María Jesús Montero, va remarcar que la qüestió del pressupost no s'havia abordat. A ningú no se li escapa que Sánchez necessita els vots d'ERC per aprovar els comptes.

En qualsevol cas, el president va reiterar el compromís de no abandonar el diàleg –"ens el creiem"– i va aprofitar per recordar que Sánchez sí que ho va fer: "Quan fa un any ens reuníem a La Moncloa i a Pedralbes, no va ser la part catalana la que es va aixecar de la taula, tampoc ho farà ara." És clar que la negociació serà llarga. Les dues delegacions van acordar reunir-se a partir d'ara de manera mensual i anar alternant Madrid i Barcelona, de manera que la pròxima trobada tindrà lloc al març a la capital catalana. No necessàriament serà al Palau de la Generalitat. Cada mig any es reunirà la taula en ple; és a dir, amb la presència dels presidents i els vicepresidents. La Generalitat va informar fa dies que el número 1 i 2 del govern només assistirien a l'obertura de la negociació i quan s'haguessin de segellar acords. Això no obsta que els presidents participin a les reunions que vulguin quan ho considerin convenient.

Al vespre, camí cap a Lisboa, on avui reobrirà la delegació del govern a Portugal, Torra va agrair en una piulada a tot l'equip català "el treball d'aquests dies i la unitat demostrada". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Moncloa reitera el no a parlar d'autodeterminació

■ El govern espanyol recalca que el diàleg voldrà temps per poder cercar “fórmules imaginatives” que acontentin les dues parts ■ També considera clau tenir pressupost per apuntalar la negociació

Francesc Espiga
BARCELONA

El d'ahir és un pas important, en tant que obre una etapa de desglaç entre els governs català i espanyol, però el procés serà llarg, a estones segurament costerut, ja que els punts de sortida d'ambdues parts estan més que allunyats i, per tant, caldrà temps i molta cintura per arribar a un punt d'encontre intermedi. Aquesta va ser la lectura que va fer La Moncloa de la primera reunió de la mesa de diàleg, on d'entrada es va voler subratllar el clima de cordialitat que la va presidir. “Ha estat un primer pas molt important per a la normalització de les relacions institucionals, i també afectives, entre els dos governs”, manifestava la ministra portaveu de l'executiu estatal, María Jesús Montero, en l'inici de la seva compareixença als mitjans després de la cimera. Era tard, pels volts de les nou del vespre, i el president Quim Torra ja havia parlat abans, per exposar que autodeterminació i amnistia continuen sent els dos pilars reivindicatius de la delegació catalana. Pel PSOE, però, aquestes qüestions no són negociables, i molt específicament la primera. “Hem estat molt clars des del primer dia respecte a la qüestió de l'autodeterminació, i la nostra voluntat no és portar el diàleg cap a punts que ens porten al buit, sinó cap a escenaris que puguin ser d'acord”, va expressar Montero. Sobre això, va afegir que la reunió havia estat “franca”, en el sentit que les dues parts havien plantejat sense embuts les seves posicions en la matèria. I, ara mateix, uns i altres estan separats per un món quan es parla d'independència o dret a decidir.

En un tauler de joc on les posicions inicials semblen ja d'enrocament, quin marge hi ha per con-

La ministra María Jesús Montero, durant la seva compareixença d'ahir després de la reunió de la mesa de diàleg ■ EFE

tinuar parlant? I sobre què?, van ser algunes de les preguntes que es van fer a la ministra. La seva tesi és que, davant d'aquest mur aparent, el primer que cal és temps —“no esperem fruits en el curt termini”, va assegurar— i donar continuïtat a les trobades —en principi mensuals, amb una cada sis mesos amb els presidents, i totes sense mediador— per poder aprofundir en el diagnòstic de la situació en què es troba el conflicte català “i escoltar-nos els uns als altres”. Sense l'opció, doncs, de discutir, a priori, sobre la possibilitat d'un referèndum acordat, almenys d'entrada,

Casado (PP) relliga la mesa amb el coronavirus

Hores abans que s'iniciés la cimera entre governs, el Congrés dels Diputats va viure ahir al matí una sessió de control on aquesta qüestió va ser un argument central per a la batussa entre govern i oposició. Especialment rocós va ser tant el to com el contingut emprat pel líder del PP, Pablo Casado, que fins i tot va arribar a criticar la presència del ministre de Sanitat, Salvador Illa, a la taula de diàleg “per negociar amb el virus independentista en lloc d'estar posant mesures per pal·liar els efectes del coronavirus”. A banda d'aquesta diatriba, el

dirigent popular es va esplanar amb l'argument que la ronda de converses amb la Generalitat són el peatge que ha de pagar el PSOE pel suport d'ERC a la investidura, i que es traduirà amb “l'esquarterament de la sobirania nacional i de la igualtat territorial” així com “l'amnistia per als delinqüents”, segons les seves paraules. En la seva rèplica, el president espanyol Pedro Sánchez va etzibar al PP el “fiasco” de la seva gestió del conflicte català quan va estar en el govern, i que es va traduir en la celebració de “dos referèndums il·legals” i

una DUI, alhora que es van “multiplicar per quatre el nombre d'independentistes, passant del 10 al 40%”. Per la seva banda, el diputat de Cs Edmundo Bal es va preguntar, de manera retòrica, si la ronda de cimeres “es pagaran amb els impostos de tots els espanyols. Nosaltres estarem a l'aguait perquè no es malversin els nostres diners”, va expressar, i també va criticar que “s'està venent la negociació entre el govern de la nació i el d'una comunitat autònoma d'igual a igual, com si això fos un conflicte internacional”.

per La Moncloa tota estratègia hauria de passar per cercar “fórmules creatives i imaginatives” que puguin satisfer l'independentisme d'una banda, i l'executiu espanyol de l'altra. Renunciar a les posicions de màxims per intentar trobar-nos en un punt mitjà, seria el resum més acadèmic de la jugada. María Jesús Montero va haver d'admetre, però, que ara mateix no hi ha cap proposta a mà, concreta i tangible, d'articulació territorial de l'Estat per donar sortida a la crisi. És el que caldrà buscar en aquesta mesa de diàleg. I per això és millor no exigir-se pressa, va reblar.

Cal pressupost

La ministra també va voler puntualitzar alguns dels missatges que es van extreure de la intervenció anterior de Quim Torra,

Les frases

“La reunió ha estat molt franca i el govern espanyol ha expressat que no comparteix plantejaments com l'autodeterminació”

“No es tracta d'aprofundir en les diferències, sinó de trobar allò en què ens puguem trobar”

María Jesús Montero
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

en la línia d'un suposat acord entre ambdues administracions per blindar els treballs de la taula del context polític i les seves batesses inherents. Com ara la negociació dels pressupostos estatals, per exemple. Sobre això, María Jesús Montero va manifestar que el diàleg entre governs s'haurà d'aïllar de qüestions com ara les eleccions basques o gallegues —una altra cosa són les catalanes, per descomptat—, però no dels comptes del seu executiu. I per què? Doncs perquè algunes de les matèries que es tractin en les converses, i que no estiguin circumscrites als treballs de la comissió bilateral Estat-Generalitat, necessitaran cobertura pressupostària perquè puguin plasmar-se en un acord. Com una millora del sistema de finançament, per posar un exemple paradigmàtic. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscal demana al TS que refermi la condemna de Torra

▣ Vol que no admeti el recurs del president, i si ho fa, que no li doni la raó i s'apliqui la sentència del TSJC que l'inhabilita

Redacció
BARCELONA

La fiscalia vol que la inhabilitació del president de la Generalitat, Quim Torra, sigui efectiva al més aviat possible i per aquest motiu el 24 de febrer passat va sol·licitar al Tribunal Suprem (TS) que no admeti a tràmit el recurs de cassació que va presentar el president el 4 de febrer passat contra la sentència per desobediència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) del 19 de desembre, en què el condemnava a un any i sis

mesos d'inhabilitació per haver desobeït la Junta Electoral Central (JEC) i negar-se a retirar símbols de suport als presos polítics en període electoral. La fiscalia demana que no s'estudiïn els arguments de la defensa, tot i que subsidiàriament impugna els motius que va al·legar Torra contra la seva condemna, però en el cas que s'admetés el recurs sol·licita que no li doni la raó i s'estalvi la celebració de cap vista oral. La intenció és que la sala penal confirmi la sentència del TSJC i quedi immediatament in-

habilitat.

La fiscalia nega en l'escrit l'argument esgrimit per Torra, que considera que la sentència té "una clara intencionalitat política que, a la vegada, té seriosos indicis de constituir una palmària persecució política", ja que segons el seu parer "se ceneix als fets i aplicació del dret". A més, també nega que el tribunal que el va condemnar fos parcial i defensa la competència de la JEC com a autoritat superior en l'àmbit electoral per damunt de la del president d'una comunitat. ■

Alay dirigint-se a l'Audiència Nacional, el 2018 ■ EFE

Citacions per malversació

La titular del jutjat d'instrucció número 28 de Barcelona ha admès a tràmit la querella de la fiscalia per malversació de fons públics i ha citat a declarar com a investigat el mes d'abril que ve l'historiador Josep Lluís Alay, cap de l'oficina de l'expresident català Carles Puigdemont, i la secretària

general de la Presidència, Meritxell Masó. La fiscalia acusa Alay d'haver gastat 4.580 euros de la Generalitat en un viatge a Nova Caledònia per assistir com a observador al referèndum d'independència celebrat el 2018 i, Masó, d'haver autoritzat el pagament.

Perpinyà espera 70.000 persones per dissabte

Redacció
PERPINYÀ

El Consell per la República (CpR) i la prefectura dels Pirineus Orientals preveuen que l'acte d'aquest dissabte a Perpinyà mobilitzarà com a mínim 70.000 persones. L'acte *La República al centre (del món)* serà una prova de foc per al CpR, però també per a la mateixa ciutat, que rebrà Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí. Fa dies que no queden allotjaments a la rodalia i es tem que hi hagi un col·lapse viari. L'organització, que parla d'una manifestació "massiva", va donar ahir detalls de l'acte del Parc de les Exposicions. El conduiran les actrius Carme Sansa i Lloïl Bertran, i començarà amb actuacions musicals a quarts d'onze, entre les quals destaquen les de Roger Mas i Lluís Llach. ■

Gaudeix de la millor oferta cultural, gastronòmica, d'allotjament, transport i comerç.

Del 21 de febrer a l'1 de març

visitbarcelona.com/barcelonaweek

Barcelona
Turisme

Ajuntament de
Barcelona

